

Какъ добиваме хлѣба



— О, мамичко, колко съмъ гладенъ, — извика Гого. — Дай ми да ямъ. Ти днесъ омѣси прѣсна питка — дай ми отъ нея.

Майката отрѣза едно парче отъ питата.

— Ахъ, колко е сладко! Мамичко, ти всѣки день да мѣсишъ питка — тя е тъй вкусна! Но отъ кждѣ взимашъ брашното?

— Отъ хлѣбаря, дѣте мое.

— Ами той отъ кждѣ го взима?

— Върви го питай.

И Гого отиде при хлѣбаря.

— Отъ кждѣ взимашъ ти брашното, та ни печешъ такъвъ хубавъ бѣлъ хлѣбъ?

— Ела да видишъ! — усмихнато му каза хлѣбарьтъ и го заведе вжтрѣ въ хлѣбарницата.

— Азъ зная какъ се мѣси, нали съмъ виждалъ мама! Но ми кажи отъ дѣ взимашъ брашното, за да правишъ тѣсто?

Шомъ искашъ да узнаешъ отъ дѣ е брашното, иди попитай воденичаря, той ще ти каже!

Гого отиде при воденичаря. Отвнѣ около воденицата имаше двѣ коли, отъ които разтоваряха тежки човали и ги внасяха въ воденицата.

Гого влѣзе вжтрѣ. Голѣми каменни колелета се въртѣха, тракаха и издаваха такъвъ шумъ, че нищо не може да се чуе, ако тихо се приказва. А